

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206667
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718206667.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému P. I.F., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G. XXX/XXX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 15.473,93 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu istiny 15.473,93 Eur, sumu zmluvného úroku 1.435,61 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,49 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.12.2018, ktorá bola doručená súdu dňa 14.12.2018, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy istiny 15.473,93 Eur s úrokom vyčísleným na sumu 1.435,61 Eur, ďalej zaplatenia úroku 10,49 % ročne z nezaplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.10.2015 uzatvoril jeho právny predchodca Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17 321 123 (zlúčený s ním od 01.08.2017) so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 626417 (ďalej len „úverová zmluva“). Na základe tejto zmluvy jeho právny predchodca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 17.000,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 25.10.2024. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli Obchodné podmienky (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov úverová zmluva obsahovať, sú uvedené nielen v samotnom texte úverovej zmluvy, ale aj v týchto ďalších dokumentoch. Náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ resp. v neskorších zneniach zákona písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) upravuje úverová zmluva v čl. 2 v spojení s VOP a OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia úverová zmluva neuvádza, nakoľko na základe úverovej zmluvy nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Ohľadne tejto náležitosti úverovej zmluvy poukázal na „prelomové“ rozhodnutia

Najvyššieho súdu SR uznesenie z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, uznesenie z 23.04.2018 sp.zn. 4Cdo/211/2017, uznesenie z 17.04.2018 sp.zn. 3Cdo/56/2018, uznesenie z 23.04.2018 sp.zn. 4Cdo/187/2017 a uznesenie z 26.09.2018 sp.zn. 4Cdo/65/2018. Ďalej v žalobe uviedol, že jeho právny predchodca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pri posudzovaní bonity žalovaného pri tom boli brané do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI), a to preverením záväzkov žalovaného ako žiadateľa o úver a ich splácania alebo boli vzaté do úvahy kreditné a debetné obraty na bežnom účte žalovaného ako klienta pre ktorého banka viedla bežný účet na základe čoho bola schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovaného. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto na základe Vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13.02.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s čl. 4 bod 3 a 5 úverovej zmluvy, a to po zaslaní upozornenia na omeškania a možnosť predčasného zosplatnenia II. upomienkou zo dňa 19.04.2017. Dlžná istina ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 13.02.2018) predstavovala sumu vo výške 15.473,93 Eur. Žalovanému bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy úver vo výške 17.000,- Eur. Do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu sumu 1.526,07 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 15.473,93 Eur (poskytnutá suma 17.000,- Eur - splátky istiny spolu vo výške 1.526,07 Eur = 15.473,93 Eur). Dlžné úroky ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 13.02.2018) predstavovali sumu vo výške 1.435,61 Eur. Ide o dohodnutý úrok v zmysle úverovej zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splátiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru splatných do predčasného zosplatnenia. Úroková sadzba vo výške 10,49 % ročne vyplýva z úverovej zmluvy. Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Ohľadne nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku poukázal na skutočnosť, že zmluvné úroky naakumulované ku dňu predčasného zosplatnenia sú vyčíslené pevnou sumou a tieto sa ďalej t.j. po predčasnom zosplatnení už nenavysujú. K uvedenému poukázal žalobca na rozhodovaciu prax súdov s odvolaním sa na konkrétne súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/542/2016 zo dňa 13.06.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/19/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/219/2017 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/78/2018 zo dňa 18.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/111/2017 zo 22.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/143/2017 z 19.04.2018). Ohľadne nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení žalobca mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení s poukazom na § 502 ods. 1 a 3, § 499 a § 497 Obchodného zákonníka. I v uvedenom žalobca poukázal na rozhodovaciu prax súdov s odvolaním sa na konkrétne súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/23/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/28/2017 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/193/2017 zo dňa 07.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/366/2017 zo dňa 30.11.2017 a ďalšie). Napokon poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 21.08.2014 sp.zn. 33Cdo/212/2014, podľa ktorého na uvedenú otázku má súdna prax i odborná literatúra už jednoznačnú odpoveď. V uvedenom žalobca poukázal v závere žaloby aj na návrh zákona (neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z.z.) z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník, ktorý obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie Občianskeho zákonníka: „úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565“. Táto navrhovaná zmena však nebola nikdy legislatívne prijatá a zákon č. 106/2014 Z.z. a ani žiadna iná zákonná novelizácia takého, ani obdobné ustanovenie, odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu, neobsahuje.

2. Vo vyjadrení zo dňa 22.02.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.02.2019 žalobca k nároku na úrok po zosplatnení poukázal na aktuálnu rozhodovaciu súdnu prax, konkrétne na viaceré súdne rozhodnutia napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/23/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/28/2017 zo dňa 27.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/7/2018 zo dňa 31.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/29/2018 zo dňa 16.08.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CO/21/208 zo dňa 27.09.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/37/2018 zo dňa 20.12.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/12/2017 zo dňa 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/193/2017 zo dňa 07.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/366/2017 zo dňa 30.11.2017 a ďalšie. K nároku na úroky z omeškania z nezaplatených úrokov

žalobca poukázal tiež na ďalšie súdne rozhodnutia napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/19/2017 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/219/2017 zo dňa 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/111/2017 zo dňa 22.03.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/577/2016 zo dňa 31.10.2018 a ďalšie.

3. Uznesením sp.zn. 14Csp/81/2018-54 zo dňa 06.02.2019 súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote do 15-tich dní od doručenia uznesenia vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, a to podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 15.04.2019 spolu so žalobou a jej prílohami. Žalovaný na uznesenie súdu nereagoval žiadnym spôsobom.

4. Na to súd na prejednanie žaloby nariadil pojednávanie na deň 20.06.2019. Žalobca sa tohto pojednávania nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 16.05.2019, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 05.06.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.06.2019, ako dôvod neúčasti uviedol pracovnú zaneprázdnenosť, ďalej dôvod hospodárnosti konania s úmyslom predísť nenavyšovaniu trov konania. Nepožiadal o odročenie pojednávania zo žiadneho dôvodu, súhlasil s tým, aby súd rozhodol na pojednávaní v zmysle jeho podaní a bez jeho účasti. Žalovaný sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 27.05.2019. Tento neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadal zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, potom súd na tomto pojednávaní podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré žalobca doložil do súdneho spisu, žalovaný nedoložil do súdneho spisu žiadne dôkazy a ani neoznačil žiadne dôkazy na vykonanie, keď zistil tento skutkový a právny stav:

6. Dňa 29.10.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Sberbank Slovensko, a.s., IČO: 17 321 123 (ďalej len „veriteľ“) ako bankou a žalovaným ako klientom banky uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 626417 (ďalej len „zmluva o úvere“). Banka uzatvorila túto zmluvu o úvere ako veriteľ, žalovaný ako dlžník. Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tiež podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe tejto zmluvy o úvere, a to podľa článku 2. veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky za podmienok uvedených v zmluve, v Obchodných podmienkach (ďalej len „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“), ktoré tvorili jej neoddeliteľnú súčasť. Podľa tohto istého článku zmluvy o úvere veriteľ poskytol žalovanému spotrebný úver bez dokladovania účelu, a to podľa žiadosti žalovaného ako dlžníka v celkovej výške úveru 17.000,- Eur. Strany zmluvy o úvere si dojednali i úročenie úveru úrokovou sadzbou platnou ku dňu schválenia žiadosti žalovaného o úver vo výške 10,49 % ročne, keď úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Úverové prostriedky boli poskytnuté žalovanému bezhotovostne na číslo účtu uvedené v úverovej zmluve. Žalovaný sa zaviazal úver splácať vo výške mesačnej splátky 245,05 Eur s tým, že splátka zahŕňala istinu, úroky a poplatky, počet mesačných splátok bol dojednaný 108. Splatnosť mesačných splátok bola dojednaná k 25.-temu dňu príslušného mesiaca s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.11.2015. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach s tým, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 25.10.2024. Ročná percentuálna miera v úverovej zmluve je uvedená 11,01 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov je v úverovej zmluve uvedená 11,01 %. Celkové náklady spojené s úverom sú vyčíslené na čiastku 26.465,40 Eur. V článku 3 úverovej zmluvy boli dojednané poplatky, keď žalovaný sa zaviazal poplatky platiť v rozsahu a vo výške podľa aktuálneho platného Sadzobníka poplatkov banky. V článku 4. bod 3 zmluvy o úvere bolo dojednané predčasné splatenie úveru na žiadosť veriteľa. Ak Sberbank vyhlási predčasnú splatnosť úveru, bude pohľadávka Sberbank platná dňom uvedeným v oznámení/ vyhlásení o predčasnej splatnosti úveru. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti z podnetu Sberbank žalovaný bol povinný zaplatiť pohľadávku spolu s príslušenstvom. V článku 4 bod 1 zmluvy o úvere boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a rozsah práv a povinností podľa zmluvy o úvere s odkazom na Obchodné podmienky Sberbank Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebiteľských úverov („OP“). Žalovaný vyhlásil v článku 5 písm. e/ úverovej zmluvy, že bol oboznámený s obchodnými podmienkami,

VOP, reklamačným poriadkom a sadzobníkom poplatkov, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ďalej prehlásil, že z ich obsahom súhlasí a svojim podpisom potvrdil, že OP prevzal spolu so zmluvou o úvere a vzal na vedomie, že VOP a sadzobník poplatkov sú pre neho k dispozícii na obchodných miestach Sberbank a na internetovej stránke banky. Žalobca k úverovej zmluve predložil i Amortizačnú tabuľku spotrebiteľského úveru (č.l. 119-120 spisu).

7. Žalobca doložil v konaní i Všeobecné obchodné podmienky Sberbank, účinné od 01.01.2015 (č.l. 8-26 spisu) a Obchodné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov Sberbank platné a účinné od 26.06.2014 (č.l. 27-34 spisu), ktoré upravovali ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán. Podľa článku 8. bod 8.1 OP, za porušenie zmluvných povinností a/alebo neplnenie si záväzkov a povinností zo zmluvy o úvere a/alebo nespĺnenie záväzkov a povinností vyplývajúcich z ostatných zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich sa, okrem skutočností uvedených v zmluve o úvere považuje najmä: a/ ak je dlžník v omeškaní so zaplatením splátky úveru a/alebo splátky úroku po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V tomto istom článku v bode 8.2 OP, ak nastal prípad porušenia, má banka právo uskutočniť nasledovné opatrenia: b/ zaslať dlžníkovi výzvu na zaplatenie pohľadávky banky, f/ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru s príslušenstvom.

8. Listom zo dňa 19.04.2017 označeným ako II. upomienka, veriteľ, Sberbank Slovensko, a.s., žalovanému oznámil, že napriek predchádzajúcej upomienke je pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 626417 naďalej neuhradená, pričom jej rozsah ku dňu 19.04.2017 bol nasledovný: úroky z omeškania 88,60 Eur, zmluvná pokuta v zmysle Sadzobníka poplatkov 20,- Eur, istina 224,92 Eur, spolu omeškaná pohľadávka 333,52 Eur. Veriteľ v tomto liste súčasne oznámil žalovanému, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote má banka právo vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky, pristúpiť k jej právnemu vymáhaniu, vrátane realizácie zmluvne poskytnutého zabezpečenia alebo vymáhať pohľadávku súdnou cestou v zmysle platných právnych predpisov. Doručenkou k tejto upomienke žalobca v konaní nepredložil.

9. Listom zo dňa 13.02.2018 označeným ako Vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru, už žalobca vyhlásil predčasnú/mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.02.2018, čo oznámil týmto listom žalovanému. Súčasne ho vyzval na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, ktorá ku dňu 13.02.2018 predstavovala čiastku 16.974,92 Eur, keď túto sumu požadoval od žalovaného uhradiť najneskôr do 07.03.2018. Ohľadne doručovania tohto listu žalovanému žalobca predložil podací hárok č. ESH119499625 Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica, z ktorého vyplýva, že žalobca tento list odoslal žalovanému na pošte dňa 14.02.2018 na adresu Obrancov mieru 881/17, 962 12 Detva - sídlisko.

10. Podľa prehľadu splácania - do predčasného zosplatenia úveru bol úver uhrádzaný do 06.04.2017, do tohto dňa bola uhradená čiastka 3.958,37 Eur, z ktorej na úrok bola započítaná čiastka 2.330,30 Eur, na istinu čiastka 1.526,07 Eur a suma 102,- Eur bola započítaná na poistné. K tomuto dňu 06.04.2017 bol evidovaný dlh na nesplatenie istine v čiastke 15.473,93 Eur.

11. Žalobca v konaní doložil i stav omeškaných splátok na úvere, z ktorého vyplýva dátum zosplatenia úveru 13.02.2018, dátumy omeškaných splátok dňa 25.10.2017, 25.11.2017, 27.12.2017 a 25.01.2018, každej v čiastke 245,05 Eur.

12. Žalobca ďalej v konaní predložil aj doklady o preverení bonity žalovaného pred uzatvorením zmluvy o úvere (č.l. 40-41 spisu), konkrétne údaje - výpis z registra klientskych informácií.

13. V konaní bol ďalej žalobcom predložený i výpočet zmluvných úrokov na čiastku 1.435,61 Eur do dňa predčasného zosplatenia úveru, teda do dňa 13.02.2018 (č.l. 39 spisu).

14. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka číslo: 148/L (informatívny) zo dňa 08.06.2018, žalobca od 01.08.2017 je právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia Sberbank Slovensko, a.s., Vysoká 9, 810 00 Bratislava.

15. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvykle úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

18. Podľa § 506 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

19. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

20. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

21. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ďalej len „OZ“, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

25. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

„neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka zavedená Zákonom č. 150/2004 Z.z. účinného od 01.04.2004, ktorou sa naplňali ciele Smernice Rady 93/13/EHS z 25.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom tovarov a služieb na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná úprava citovaného zákonného ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a žalobca ani nenamietal, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovaným ako spotrebiteľom tejto jeho bankovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá síce typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, avšak nároky z nej sa posudzujú podľa jednak osobitného zákona, ktorým je Zákon č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a jednak podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcimi z Občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 a nasl.. Sporný vzťah tak treba posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Napriek úprave zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakéj úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá úprava je pre spotrebiteľa výhodnejšia (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013).

32. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 29.10.2015), ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a/ druh spotrebiteľského úveru,

b/ obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta, právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d/ meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e/ identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo tovaru alebo služby neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h/ opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j/ odplatu podľa osobitných predpisov,

k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m/ právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n/ súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o/ prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p/ úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q/ upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r/ veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s/ výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t/ informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u/ právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v/ spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w/ informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x/ právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y/ názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa/ názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

35. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

37. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/,
d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

38. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

41. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“). Podľa § 3 nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 %-nych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľský záväzkový vzťah, kde mali právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorenú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 626417 dňa 29.10.2015. Žalobca resp. právny predchodca žalobcu uzatvoril zmluvu o úvere ako veriteľ, žalovaný ju uzatvoril ako dlžník. Na základe zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 17.000,- Eur za zmluvne dohodnutých podmienok. Súd podrobil zmluvu o úvere súdnej kontrole z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, hoci tento v konaní žiadnu obranu nevzniesol a vyhodnotil ju ako zmluvu spotrebiteľskú, kde právny predchodca žalobcu (banka) konal v rámci svojho podnikania a obchodnej činnosti, keď v rámci tohto svojho podnikania a obchodnej činnosti poskytol žalovanému ako fyzickej osobe úver. Žalovaný pri uzatvorení zmluvného vzťahu nekonal v rámci svojho podnikania, preto má postavenie spotrebiteľa.

Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským, zmluva o úvere podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, avšak prednostne právnomu režimu osobitného zákona, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o úvere uzavretá medzi veriteľom a žalovaným je typickou spotrebiteľskou zmluvou, má spotrebiteľský charakter napriek povahe tzv. absolútneho obchodu (§ 497 Obchodného zákonníka) s poukazom na ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného vyplývajúce i zo zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Typovo táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a právnomu režimu už uvedeného zákona č. 129/2010 Z.z..

45. V tejto súvislosti súd poukazuje, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná Zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý pokiaľ ide posudzovanie takých otázok, ako je otázka premlčania, otázka ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky, ktoré bolo ustálené v aplikačnej praxi súdov prijatím tejto novelizácie, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS/402/2013 zo dňa 19.06.2013 v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. V tejto otázke je súdna prax už ustálená.

46. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere, na základe ktorej mal žalovaný poskytnutý úver, ani samotný fakt, že žalovaný porušil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, keď prestal splácať poskytnutý úver riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach, čím porušil svoj záväzok vyplývajúci z článku 2. zmluvy o úvere. Napokon žalobca túto skutočnosť preukázal prehľadom splácania úveru žalovaným do predčasného zosplatnenia úveru, ktorý prehľad žalovaný v konaní nerozporoval. V dôsledku porušenia povinnosti žalovaným splácať úver riadne a včas podľa dohodnutých zmluvných podmienok veriteľ, banka s poukazom na dojednanie v Obchodných podmienkach pristúpil k zosplatneniu dlhu pre neplnenie splátok úveru zo strany žalovaného, keď tak postupoval v zmysle čl. 8. bodu 8.1 písm. a/ v spojení s čl. 8. bod 8.2 písm. f/ Obchodných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Veriteľ tiež postupoval podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný podľa zmluvy o úvere sa zaviazal splácať úver s dohodnutými úrokmi v mesačných splátkach v sume 245,05 Eur so splatnosťou mesačnej splátky vždy v 25.-ty deň kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.11.2015. Posledná splátka mala byť splatná dňa 25.10.2024. Zo stavu omeškaných splátok na úvere, ktorý predložil žalobca a ktorý žalovaný nerozporoval vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním mesačných splátok splatných dňa 25.10.2017, 25.11.2017, 27.12.2017 a 25.01.2018, keď v dôsledku tohto porušenia povinnosti žalovaného splácať mesačné splátky úveru riadne a včas žalobca ako veriteľ predčasne zosplatnil úver ku dňu 13.02.2018. Súd po preskúmaní postupu banky konštatuje, že boli dodržané všetky zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa. Banka pred zosplatnením úveru vyzvala žalovaného na úhradu dlžných splátok výzvou zo dňa 19.04.2017, a nakoľko žalovaný doručenie tejto výzvy nerozporoval, súd vychádzal z tejto skutočnosti ako nespornej medzi stranami. Vo výzve zo dňa 19.04.2017 banka upozornila žalovaného, že je v omeškaní s úhradou mesačných splátok, vyčíslila ich na čiastku 224,92 Eur, keď ich žiadala uhradiť najneskôr do 5-tich dní odo dňa vystavenia upomienky s upozornením, že inak využije svoje právo vyhlásiť predčasnú splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote určenej vo výzve neuhradil, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 13.02.2018 výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 13.02.2018. V tejto výzve vyčíslil zostatok celého úveru predčasne zosplatneného na čiastku 16.974,92 Eur s príslušenstvom s tým, že žiadal úhradu tohto dlhu od žalovaného do 07.03.2018. Žalovaný v konaní nenamietal, že by mu predčasné zosplatnenie úveru nebolo doručené, keď napokon žalobca preukázal v konaní dôkazy o doručovaní predčasného zosplatnenia úveru žalovanému. Konečná splatnosť úveru v zmysle zmluvných dojednaní bola stanovená až na deň 25.10.2024, avšak nakoľko žalovaný porušil záväzok zo zmluvy o úvere, banka

dôvodne predčasne zosplatnila úver ku dňu 13.02.2018 po omeškaní žalovaného s úhradou splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, čím využila svoje oprávnenie predčasne zosplatniť úver jednak v zmysle zákona, a jednak v zmysle dohodnutých Obchodných podmienok v čl. 8. bod 8.1 písm. a/ v spojení s čl. 8. bod 8.2 písm. f/, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere.

47. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o úvere z hľadiska zákona č. 129/2010 Z.z., táto obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2. Obsahuje sumu poskytnutého úveru 17.000,- Eur, ďalej záväzok žalovaného splácať úver v mesačných splátkach vo výške 245,05 Eur, keď strany si dojednali za poskytnutie úveru odplatu vo forme úroku, ktorý bol dojednaný priamo v zmluve vo výške 10,49 % ročne s tým, že úrok bol dojednaný ako fixný až do splatnosti celého úveru. V zmluve o úvere sú vyčíslené i celkové náklady žalovaného ako spotrebiteľa na úver, a to v čiastke 26.465,40 Eur. Zo zmluvy vyplýva i splatnosť jednotlivých mesačných splátok, prvá mesačná splátka bola splatná dňa 25.11.2015, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 25.10.2024, splatnosť splátok bola dojednaná mesačne, v 25.-ty deň kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 108 mesačných splátkach. V zmluve o úvere je uvedená i RPMN 11,01 % i priemerná RPMN 11,01 %. Splácanie úveru bolo dojednané v čl. 6 OP. Z tohto čl. 6 bod 6.1 OP vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť bankou poskytnutý úver s príslušenstvom v lehote dohodnutej s bankou v zmluve o úvere. Z tohto článku bod 6.8 OP vyplýva, že v prípade predčasného splatenia je dlžník povinný spolu so splatením nesplateného zostatku úveru vrátane splatného príslušenstva pohľadávky zaplatiť aj poplatok za predčasné splatenie úveru. Z čl. 1 bod 1.1 OP vyplýva, že splátka úveru je pravidelná anuitná splátka, spravidla mesačná, ktorá je zložená zo splátky istiny a splátky úroku. Prvú výšku splátku úveru oznamuje banka písomne po vyčerpaní úveru, pokiaľ nie je dohodnutá v podmienkach úveru. Dlžník po dobu čerpania úveru spláca úver len splátkou úroku. Po vyčerpaní úveru splácala dlžník úver anuitnou splátkou. K zmluve o spotrebiteľskom úvere bola vydaná i Amortizačná tabuľka spotrebiteľského úveru (č.l. 119-120 spisu), ktorá vypovedá o splatnosti jednotlivých mesačných splátok, ako i o tom, aká suma z mesačnej splátky pripadá na úrok, a aká na istinu, a to až do úplného splatenia úveru 108 mesačnou splátkou dňa 25.10.2024 počnúc splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 25.11.2015, keď mesačné splátky boli dojednané v čiastke 245,05 Eur. Amortizačná tabuľka spotrebiteľského úveru vypovedá koľko zaplatí žalovaný pri riadnom splácaní úveru na istinu úveru, a koľko zaplatí na úrok počas trvania úverového vzťahu od splatnosti prvej mesačnej splátky až po splatnosť poslednej mesačnej splátky. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Po jej posúdení súd dospel k záveru, že táto obsahuje aj náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili veriteľ a žalovaný obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo bola náležitosť vyžadovaná pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, tu je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu aká časť bude k tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Z uvedených dôvodov súd má za to, že i túto obsahujú náležitosť zmluva o úvere obsahuje riadne vymedzenú, keď v tomto poukazuje na závery prijaté v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 vyplýva, že vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti D. I., účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Z uznesenia ďalej

vyplýva, že zákonom z 12.10.2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a doplňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01.05.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Obdobný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018. V tejto súvislosti súd zároveň pre potvrdenie prezentovaného právneho názoru poukazuje aj na ďalšiu relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa predmetnej právnej otázky (Najvyšší súd SR uznesenie sp.zn. 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, uznesenie sp.zn. 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, uznesenie sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, uznesenie sp.zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.09.2018, uznesenie sp.zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018, uznesenie sp.zn. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018, uznesenie sp.zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019).

48. Súd ďalej preskúmaval nárok žalobcu z hľadiska výšky uplatnenej pohľadávky, či táto je v súlade so zmluvnou a so zákonnou úpravou. V konaní bolo nesporné medzi stranami, že žalovaný vyčerpal úver v plnej výške, t.j. v sume 17.000,- Eur. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná, a napokon vyplýva i zo zmluvy o úvere. Doposiaľ na istinu úveru uhradil žalovaný čiastku 1.526,07 Eur, tak ako to vyplýva z prehľadu splácania úveru do predčasného zosplatenia, predloženého žalobcom, ktorý žalovaný nerozporoval, keď nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že do predčasného zosplatenia úveru na istinu uhradil čiastku tvrdenu žalobcom 1.526,07 Eur a ani tvrdenie žalobcu o tom, že po predčasnom zosplatení úveru na úver nezaplatil žiadnu čiastku. Nakoľko teda žalovaný vyčerpal úver v čiastke 17.000,- Eur, a na istinu úveru doposiaľ uhradil čiastku 1.526,07 Eur, dlhuje žalobcovi na istine čiastku 15.473,93 Eur (17.000,- Eur - 1.526,07 Eur = 15.473,93 Eur). Na základe týchto skutočností súd potom prisúdil žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 15.473,93 Eur z titulu istiny úveru.

49. Žalobca v konaní uplatnil ďalej i nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z úveru vyčíslených na čiastku 1.435,61 Eur do predčasného zosplatenia úveru, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy o úvere. Žalovaný sa zaviazal v zmluve o úvere splácať v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru i dojednané úroky vo výške 10,49 % ročne, keď toto dojednanie vyplýva priamo zo zmluvy o úvere. Úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Žalobca v konaní predložil prepočet týchto zmluvných úrokov (č.l. 39 spisu), z ktorého vyplýva, že žalovaný ku dňu predčasného zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 13.02.2018 dlhoval na úrokoch čiastku 1.435,61 Eur. Na základe tejto skutočnosti potom súd žalobcovi prisúdil voči žalovanému nárok i na zaplatenie úrokov z úveru do predčasného zosplatenia úveru vyčíslených na sumu 1.435,61 Eur, tak ako to uplatnil žalobca v žalobe.

50. Žalobca v konaní uplatnil i nárok na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 10,49 % ročne z nesplatenej istiny 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, t.j. po predčasnom zosplatení úveru, a to až do zaplatenia. Tento nárok súd posúdil ako nedôvodný a v tejto časti súd žalobu žalobcu zamietol.

51. Strany úverovej zmluvy si dojednali úročenie nesplatennej istiny úveru zmluvnou úrokovou sadzbou dojednanou v zmluve 10,49 % ročne aj po vyhlásení úveru za predčasne splatného, tak ako to vyplýva z čl. 7 bod 1 písm. j/ zmluvy o úvere, keď z tohto vyplýva, že sa žalovaný zaviazal zaplatiť dohodnuté úroky a úroky z omeškania z nesplatených peňažných prostriedkov, ako pred, tak aj po splatnosti úveru. Úroky za poskytnutie úveru však na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplatnú službu, či kúpu tovaru sa odlišujú tým, že plynutím času cena za poskytnutú službu narastá. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov dohoda, v ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne dojednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Súd v tomto smere poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015.

52. Problematika tzv. platenia zmluvných úrokov z úveru po jeho splatnosti je v rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky posudzovaná odlišne. Žalobca v konaní sa odvolal len na tie súdne rozhodnutia, ktoré svedčia v prospech jeho právneho názoru, že nárok na úroky z úveru má aj po predčasnom zosplatnení úveru. Napriek uvedenému súd konštatuje, že zmluvný úrok je odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivkej splátke až do času jej riadneho splatenia, preto v prípade straty nároku na zaplatenie úveru v splátkach, teda v prípade, ak dôjde k zosplatneniu úveru, takáto povinnosť platiť úrok z úveru aj po zosplatnení, zaniká. Ak teda v súdnej veci nastal stav - predčasné zosplatnenie úveru, a súčasne spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľovi patrili úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľovi by naďalej patrili úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Popreli by sa tým účinky veriteľom vyvolanej zmeny spôsobu splatnosti záväzku a veriteľovi by úroky patrili tak, ako keby k zmene ani nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nejaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Jednorazovým zosplatnením úveru veriteľom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). I keď v súdnej veci existuje dohoda medzi veriteľom a spotrebiteľom o úročení nezaplatenej istiny aj po predčasnom zosplatnení úveru, tak ako to vyplýva z článku 7 bod 1 písm. j/ zmluvy o úvere, takéto dojednanie je absolútne neplatné, keďže predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože úroky veriteľovi v zmysle uvedeného právneho názoru súdu patria z úveru len do predčasného zosplatnenia úveru. Úrok z úveru patrí veriteľovi len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Súd pri tomto závere vychádzal z právnych názorov vyslovených v rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/322/2015 zo dňa 12.05.2016, sp.zn. 12Co/409/2017 zo dňa 18.01.2018, sp.zn. 14Co/79/2017 zo dňa 14.11.2017, sp.zn. 15Co/296/2016. Aplikácia prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky, a teda popri úroku z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania. Zmluvné úroky predstavujú príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré nemožno ďalej úročiť úrokom z omeškania. Za úver nepochybne možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov, napríklad nesplácanie úveru, má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné úroky t.j. zákonné úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom alebo zmluvné, akým je napríklad zmluvná pokuta. Úrok predstavuje cenu peňazí, ktorý pokrýva absentujúci zisk veriteľovi a je splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov, kapitalizovaný ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu z istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Teda nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky na vymoženie jednorazovo

zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav ako v súdnej veci, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako by k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Tým by bola založená nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. V tomto smere súd poukazuje i na záver Krajského súdu Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 17Co/354/2015 zo dňa 22.06.2016. Na základe týchto skutočností potom súd posúdil nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 11,50 % ročne, konkrétne z nezaplatennej istiny 1.633,47 Eur po predčasnom zosplatení úveru t.j. od 31.08.2018 do zaplatenia za nedôvodný a preto žalobu v tejto časti zamietol. Ohľadne tohto nároku sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalobcu v konaní.

53. Žalobca správne poukazoval na to, že má v zmysle § 502 Obchodného zákonníka nárok na zaplatenie úroku v dojednanej výške (inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona). Jeho tvrdenie, že jeho nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich vrátenia (teda aj po zosplatení úveru) vychádzajúce z druhej vety § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka je však potrebné posudzovať v celom kontexte tejto právnej normy, ktorá podľa jej prvej vety zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta Obchodného zákonníka). Uvedené ustanovenia právnej normy (spolu s § 497 Obchodného zákonníka) teda explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. V súlade s týmto výkladom je aj ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, umožňujúce od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, teda celý dlh jednorazovo. Z uvedeného vyplýva, že doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Na tieto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, napríklad rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/104/2012 z 31.07.2012, sp.zn. 5Co/196/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.10.2016 sp.zn. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.11.2016 sp.zn. 25Co/615/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.05.2015 sp.zn. 16Co/322/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Co/16/2018 zo dňa 12.04.2018. Nemožno opomenúť aj na judikatúru, konkrétne rozhodnutie NS SR publikované ako R59/98 v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do dňa predčasnej splatnosti.

54. Pri posudzovaní pozície dlžníka, ktorý by podľa niektorých názorov porušením povinnosti získal výhodnejšie postavenie oproti dlžníkom, ktorí svoje záväzky plnia riadne, nakoľko sa zbavil povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie (úroky) je potrebné brať do úvahy aj následok tohto porušenia, ktorým je skoršia ako pôvodne dohodnutá splatnosť celej pohľadávky. Dlžník v tomto prípade síce nemá povinnosť platiť (zmluvné) úroky, na druhej strane stráca výhodu splátok a je povinný zaplatiť celý (zvyčajne nie malý) ako to bolo i v tomto prípade, dlh naraz a skôr ako bolo pôvodne zjednané. Z pozície veriteľa to znamená, že síce stráca nárok na úroky, ale na druhej strane má nárok na zaplatenie celého dlhu naraz bez (zvyčajne niekoľkoročného) čakania na jeho úhradu ako je to v prípade postupného splácania. Otázka rýchleho vymoženia dlhu je spojená s predzmluvnou aktivitou (získovaním platobnej schopnosti klienta) a zabezpečením úveru. Táto predzmluvná aktivita je na veriteľovi.

55. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom súd dospel k záveru, že nárok žalobcovi na zaplatenie dojednaných úrokov z úveru po predčasnom zosplatení úveru nemožno priznať a preto tento nárok

zamietol. Zamietol nárok žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,49 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia.

56. Posledný nárok, ktorý žalobca uplatnil žalobou je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15.473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, keď v tejto časti súd žalobu žalobcu posúdil ako dôvodnú. Žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej istiny podľa § 517 ods. 1 prvá veta a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania v zmysle tohto ustanovenia je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške, a preto súd žalobe žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej istiny vyhovel.

57. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a to tak, že vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania, t.j. v rozsahu 100 %, keďže bol plne úspešný čo do istiny a časti žalovaného príslušenstva a neúspešný v nepatrnnej časti žalovaného príslušenstva oproti prisúdenej istine a časti žalovaného príslušenstva.

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).